

офицеритѣ по не познати градове по цѣли недѣли, а още повече безъ всѣкакви средства за живѣне? И това въ такова време, когато има нужда отъ офицери. Млгарь не може се даде по широки пълномощия на началниците, които сѣ задъ гърба на армията? . . . Добрѣ, че азъ участвувахъ въ Сърбско-Турската война и бѣхъ извѣстенъ както на Славянския Комитетъ, така лично и на А. А. Нарішкина, вслѣдствие на което той се считаше правъ, като ми даваше официална извѣстна сума; ами ако не бѣше тъй? . . .

25-ий ЮНИЙ.

Цѣла сутрена бѣхъ заетъ съ купуване на необходимитѣ нѣща; цѣни на всичко безъ мѣрка: напримѣръ, за единъ български агнешки калпакъ ми взеха 2 полумпервала; доста ефгено можѣхъ да купѣ само едно английско сѣдло, за 30 сребърни рубли. Надвечеръ ходихъ въ колонията къмъ скопцитѣ да гледамъ за нѣкой конь за ѣздене: стопанина на кѣщата, въ която отидохъ, отъ всичко се вижда, да е богатичекъ човѣкъ, живеѣ скромно, въ твърдѣ чисто и върши едра търговия съ коне. Менъ ми се твърдѣ хареса единъ черенъ хатъ, спорѣдъ моя рѣсъ, нъ трѣбваше да се откажѣ отъ купуването — цѣната 175 сребърни рубли.

Стопанина ми прѣдложи чаша чай и начена да ме разпитва за „Рассею“. Азъ, до колкото можихъ, удовлетворихъ му любопитството

Самичъкъ той съ семейството си се преселилъ татесъ още до севастополската война; говори, че живѣле хубаво, стѣснения не търпѣле, нъ сѣ потѣжвале за отечеството си.

Бато се върнахъ дома, видѣхъ Кандиба и се условихме да трѣгнемъ съ него сутрѣнѣта.

26-ий ЮНИЙ.

Сутрѣнѣта се събирами въ пѣтъ и си нарѣждаме нѣшната. Влака на желѣзния пѣтъ заминува въ 4 часа, тъй щото въ Тюргево стигнахме надвечеръ; поискахме да пѣгуваме още по-нататѣкъ незабавно, нъ стана прѣчка съ наемането на еки-